

Textele Studiilor Biblice

Trim. IV, 2018

Unitatea în Hristos

Cuprins:

<i>Studiul 1</i>	2
Crearea lumii și căderea în păcat.....	2
<i>Studiul 2</i>	7
Cauzele discordiei.....	7
<i>Studiul 3</i>	11
„Ca toți să fie una”.....	11
<i>Studiul 4</i>	13
Secretul unității.....	13
<i>Studiul 5</i>	15
Experiența unității în biserica primară.....	15
<i>Studiul 6</i>	17
Metafore ale unității.....	17
<i>Studiul 7</i>	19
Când apar conflicte.....	19
<i>Studiul 8</i>	23
Unitatea în credință.....	23
<i>Studiul 9</i>	26
Cea mai convingătoare dovadă.....	26
<i>Studiul 10</i>	28
Unitatea și refacerea relațiilor.....	28
<i>Studiul 11</i>	31
Unitate în închinare.....	31
<i>Studiul 12</i>	35
Organizația bisericii și unitatea.....	35
<i>Studiul 13</i>	37
Refacerea finală a unității.....	37

Crearea lumii și căderea în păcat

Textul de memorat: „Și după ce l-a dus afară [pe Avraam], i-a zis: «Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta.» Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.” (Geneza 15:5,6)

Duminică, 30 septembrie – Dragostea ca fundament al unității

1. Geneza 1-2;

Capitolul 1

1. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.
3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.
4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.
5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.
6. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."
7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.
8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.
9. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul!" Și așa a fost.
10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
11. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.
12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.
14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.
20. Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."
21. Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22. Dumnezeu le-a binecuvântat și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ."
23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.
24. Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.

25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.
28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."
29. Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.
30. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.
31. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.
4. Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.
5. În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ niciun copăcel de câmp și nicio iarbă de pe câmp nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era niciun om ca să lucreze pământul.
6. Ci un abur se ridica de pe pământ și uda toată fața pământului.
7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.
8. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.
9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.
10. Un râu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.
11. Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur.
12. Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix.
13. Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș.
14. Numele celui de al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.
15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.
16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;
17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."
18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."
19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.
20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.
22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.
23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."

24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

25. Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine

Geneza 1:26,27; 26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."

27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

2. **1 Ioan 4:7;8,16;** 7. Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

Luni, 1 octombrie – Consecințele căderii

3. **Geneza 3:16-19;** 16. Femeii i-a zis: "Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine."

17. Omului i-a zis: "Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: "Să nu mănânci deloc din el", blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale;

18. spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp.

19. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce."

Geneza 4:1-15; 1. Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Și a zis: "Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!"

2. A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar.

3. După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare din roadele pământului.

4. Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;

5. dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața.

6. Și Domnul a zis lui Cain: "Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața?"

7. Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești."

8. Însă Cain a zis fratelui său Abel: "Haidem să ieșim la câmp." Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.

9. Domnul a zis lui Cain: "Unde este fratele tău Abel?" El a răspuns: "Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?"

10. Și Dumnezeu a zis: "Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.

11. Acum blestemat ești tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!

12. Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să fii pe pământ."

13. Cain a zis Domnului: "Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.

14. Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ; și oricine mă va găsi, mă va omorî."

15. Domnul i-a zis: "Nicidecum; ci dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori." Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.

Marti, 2 octombrie – Dezbinarea și separarea

4. **Geneza 11:1-9**; 1. Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.
2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.
3. Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem cărămizi și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.
4. Și au mai zis: "Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!"
5. Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Și Domnul a zis: "Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.
7. Haidem! să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!"
8. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

Miercuri, 3 octombrie – Avraam, părintele poporului lui Dumnezeu

5. **Evrei 11:8-19**; 8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.
9. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.
10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.
11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.
12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate.
17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

Romani 4:1-3; 1. Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?

2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Căci ce zice Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire."

Galateni 3:29; Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Joi, 4 octombrie – Poporul ales al lui Dumnezeu

6. **Deuteronomul 7:6-11**; 6. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.
7. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.

8. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui puternică și v-a izbăvit din casa robiei, din mâna lui faraon, împăratul Egiptului.
9. Să știi, dar, că Domnul Dumnezeu tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.
10. Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc și-i pierde; nu dă nicio păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată.
11. De aceea păzește poruncile, legile și rânduielile pe care ți le dau azi și împlinește-le.

Cauzele discordiei

Textul de memorat: „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea.”
(Proverbele 9:10)

Duminică, 7 octombrie – „Întoarce-te, necredincioasă Israel”

1. **Deuteronomul 28:1-14;** 1. Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ.
2. Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău:
3. Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp.
4. Rodul pântecelei tale, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate.
5. Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate.
6. Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta.
7. Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.
8. Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.
9. Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului Dumnezeului tău și vei umbla pe căile Lui.
10. Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine.
11. Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.
12. Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.
13. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; întotdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini
14. și nu te vei abate nici la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.
2. **Ieremia 3:12-18;** 12. Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte și zi: "Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul. Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv, zice Domnul, și nu țin mânie pe vecie.
13. Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului Dumnezeului tău, că ai alergat înapoi și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.
14. Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sunt Stăpânul vostru, Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion.
15. Vă voi da păstori după inima Mea, și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune.
16. Când vă veți înmulți și veți crește în țară, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul legământului Domnului și nu-i va mai veni nimănui în gând, nu-și vor mai aduce aminte de el, nu-i vor mai simți lipsa și nici nu vor mai face altul.
17. În vremea aceea, Ierusalimul se va numi "Scaunul de domnie al Domnului"; toate neamurile se vor strânge la Ierusalim în Numele Domnului și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele.

18. În zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și vor veni împreună din țara de la miazănoapte în țara pe care am dat-o în stăpânire părinților voștri.

Luni, 8 octombrie – „Fiecare făcea ce-i plăcea”

3. **Judecătorii 17:6**; În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.

Judecătorii 21:25; Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.

4. **Judecătorii 2:11-13**; 11. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului și au slujit Baalilor.
12. Au părăsit pe Domnul Dumnezeu părinților lor care-i scosese din țara Egiptului și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor și au mâniat pe Domnul.

13. Au părăsit pe Domnul și au slujit lui Baal și Astarteilor.

Judecătorii 3:5-7; 5. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul canaaniților, hetitilor, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților;

6. au luat de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor.

7. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul și au slujit Baalilor și idolilor.

Martți, 9 octombrie – Divizarea națiunii

5. **1 Împărați 12:1-16**; 1. Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat.
2. Când a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era tot în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon, și în Egipt locuia.
3. Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit la Roboam și i-au vorbit așa:
4. "Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul; acum tu ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji."
5. El le-a zis: "Duceți-vă și întoarceți-vă la mine peste trei zile." Și poporul a plecat.
6. Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care fuseseră pe lângă tatăl său, Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?"
7. Și iată ce i-au zis ei: "Dacă vei îndatora astăzi pe poporul acesta, dacă le faci ce cer și dacă le vei răspunde cu vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie."
8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care erau împrejurul lui.
9. El a zis: "Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia, care-mi vorbește așa: "Ușurează-ne jugul pe care l-a pus peste noi tatăl tău?"
10. Și iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: "Să spui așa poporului acestuia care ți-a vorbit astfel: "Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, tu ușurează-ni-l!" Să le vorbești așa: "Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu."
11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni."
12. Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese împăratul: "Întoarceți-vă la mine peste trei zile!"
13. Împăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii
14. și le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: "Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni."
15. Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a fost cârmuit de Domnul, în vederea împlinirii cuvântului pe care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16. Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: "Ce parte avem noi cu David? Noi n-avem moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi-ți de casă, Davide!" Și Israel s-a dus în corturile lui.

6. **Proverbele 4:1-9**; 1. Ascultați, fiilor, învățătura unui tată și luați aminte, ca să pricepeți;
2. căci eu vă dau sfaturi bune: nu lepădați învățătura mea.
3. Căci când eram încă fiu la tatăl meu și fiu gingaș și singur la mama mea,
4. el mă învăța atunci și-mi zicea: "Păstrează bine în inima ta cuvintele mele, păzește învățăturile mele și vei trăi!
5. Dobândește înțelepciune, dobândește pricepere; nu uita cuvintele gurii mele și nu te abate de la ele.
6. N-o părăsi, și ea te va păzi; iubește-o, și te va ocroti!
7. Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea, și cu tot ce ai, dobândește pricepera.
8. Înalță-o, și ea te va înălța; ea va fi slava ta, dacă o vei îmbrățișa.
9. Ea îți va pune pe cap o cunună plăcută, te va împodobi cu o strălucită cunună împărătească."

Proverbele 9:10; Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este pricepera.

Iacov 1:5; Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.

Miercuri, 10 octombrie – Schisma din Corint

7. **1 Corinteni 1:10-17**; 10. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți, în chip desăvârșit, într-un gând și o simțire.
11. Căci, fraților, am aflat despre voi de la ai Cloei, că între voi sunt certuri.
12. Vreau să spun că fiecare din voi zice: "Eu sunt al lui Pavel!" - "Și eu, al lui Apolo!" - "Și eu, al lui Chifa!" - "Și eu, al lui Hristos!" -
13. Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?
14. Mulțumesc lui Dumnezeu că n-am botezat pe niciunul din voi, afară de Crisp și Gaiu,
15. pentru ca nimeni să nu poată spune că ați fost botezați în numele meu.
16. Da, am mai botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.
17. De fapt, Hristos m-a trimis nu să botez, ci să propovăduiesc Evanghelia: nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Hristos să fie făcută zadarnică.

Joi, 11 octombrie – „Se vor vâri între voi lupi răpitori”

8. **Faptele 20:25-31**; 25. Și acum, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu.
26. De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor.
27. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.
28. Luați seama, dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.
29. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma;
30. și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.
31. De aceea vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.
9. **2 Timotei 2:14-19**; 14. Adu-le aminte de aceste lucruri și roagă-i fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascultă.
15. Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.
16. Ferește-te de vorbările goale și lumești; căci cei ce le țin vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.
17. Și cuvântul lor va roade ca cangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet,

18. care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora.

19. Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: "Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui"; și: "Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!"

2 Timotei 3:12-17; 12. De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți.

13. Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși.

14. Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat;

15. din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,

17. pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

„Ca toți să fie una”

Textul de memorat: „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:20,21)

Duminică, 14 octombrie – Isus Se roagă pentru Sine

1. **Ioan 17:1-5;** 1. După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: "Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,
2. după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care I i-ai dat Tu.
3. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.
4. Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.
5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.
2. **Ioan 17:3;** Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.

Luni, 15 octombrie – Isus Se roagă pentru ucenicii Săi

3. **Ioan 17:9-19;** 9. Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: -
10. tot ce este al Meu este al Tău, și ce este al Tău este al Meu - și Eu sunt proslăvit în ei.
11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi.
12. Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu, în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.
13. Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.
14. Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.
15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.
16. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.
17. Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.
18. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.
19. Și Eu însumi Mă sfântesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

Marti, 16 octombrie – „Pentru cei ce vor crede în Mine”

4. **Ioan 17:20-26;** 20. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.
21. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una -

23. Eu în ei, și Tu în Mine - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.
24. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
25. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei."

Miercuri, 17 octombrie – Unitatea creștinilor

5. **Marcu 9:38-41**; 38. Ioan I-a zis: "Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi."
39. "Nu-l opriți", a răspuns Isus, "căci nu este nimeni care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea."
40. Cine nu este împotriva noastră este pentru noi.
41. Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sunteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Ioan 10:16; Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.

Joi, 18 octombrie – O singură credință întemeiată pe dragoste

6. **1 Ioan 2:3-6**; 3. Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui.
4. Cine zice: "Îl cunosc", și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.
5. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El.
6. Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.
7. **Ioan 14:15,21**; 15. Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.
21. Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui."
1 Ioan 5:2,3; 2. Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui.
3. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele;
8. **Ioan 13:34,35**; 34. Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.
35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții."

Secretul unității

Textul de memorat: „Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.” (Efeseni 1:9,10)

Duminică, 21 octombrie – Binecuvântați în Hristos

1. **Efeseni 1:3-14**; 3. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.
4. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,
5. ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,
6. spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.
7. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său
8. pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;
9. căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși,
10. ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.
11. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale,
12. ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos.
13. Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evangelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluitți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit
14. și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

Luni, 22 octombrie – Surparea zidului

2. **Efeseni 2:11-22**; 11. De aceea, voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:
12. aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.
13. Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.
14. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,
15. și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace;
16. și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.
17. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă, celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape.
18. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.
19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,
20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.
21. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.
22. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

Efeseni 2:11-22; (textele citite mai sus)

Marti, 23 octombrie – Unitatea – biserica văzută ca un singur trup

3. **Efeseni 4:1-3**; 1. Vă sfătuiesc, dar, eu, cel înțemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o,
2. cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste
3. și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.
4. **Efeseni 4:4-6**; 4. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Miercuri, 24 octombrie – Conducătorii bisericii și unitatea

5. **Efeseni 4:11,12**; 11. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,
12. pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,

Joi, 25 octombrie – Relațiile interumane în Hristos

6. **Efeseni 5:19-21**; 19. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.
20. Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.
21. Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.
7. **Efeseni 5:22,25**; 22. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului;
25. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,

Efeseni 6:1,4-9; 1. Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.

4. Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.
5. Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești, cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos.
6. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu.
7. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor,
8. căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.
9. Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.

Experiența unității în biserica primară

Textul de memorat: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.*” (Faptele apostolilor 2:42)

Duminică, 28 octombrie – Zilele de pregătire

1. **Faptele 1:12-14;** 12. Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.
13. Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau: Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.
14. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Luni, 29 octombrie – De la Babel la Cincizecime

2. **Faptele 2:5-13;** 5. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
7. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: "Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni?"
8. Cum, dar, îi auzim vorbind fiecare din noi în limba noastră, în care ne-am născut?
9. Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10. Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeiți,
11. crețani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!"
12. Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții: "Ce vrea să zică aceasta?"
13. Dar alții își băteau joc și ziceau: "Sunt plini de must!"

Marti, 30 octombrie – Legătura frățească

3. **Faptele 2:42-47;** 42. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.
43. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne.
44. Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște.
45. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.
46. Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.
47. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

Miercuri, 31 octombrie – Generozitate și lăcomie

4. **Faptele 4:32-37;** 32. Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui.
33. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.

34. Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: "Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea,
35. până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."
36. Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi."
37. După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?"

- Faptele 5:1-11;** 1. Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevasta sa Safira,
2. și a oprit o parte din preț, cu știrea nevestei lui; apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor.
 3. Petru i-a zis: "Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?"
 4. Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu."
 5. Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri.
 6. Flăcăii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.
 7. Cam după trei ceasuri, a intrat și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase.
 8. Petru i-a zis: "Spune-mi, cu atât ai vândut moșioara?" "Da", a răspuns ea, "cu atâta."
 9. Atunci Petru i-a zis: "Cum de v-ați înțeles între voi să ispititiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine."
 10. Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei.
 11. O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

Joi, 1 noiembrie – Grijă față de săraci

5. **2 Corinteni 9:8-15;** 8. Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prinosiți în orice faptă bună,
9. după cum este scris: "A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac."
10. "Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană" vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre.
11. În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu.
12. Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu.
13. Așa că, dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți;
14. și-i face să se roage pentru voi și să vă iubească din inimă, pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu față de voi.
15. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

Metafore ale unității

Textul de memorat: „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.” (1 Corinteni 12:12)

Duminică, 4 noiembrie – Poporul lui Dumnezeu

1. **1 Petru 2:9,10**; 9. Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;
10. pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.

Exodul 19:5,6; 5. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu;

6. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel."

Deuteronomul 4:20; **7:6**; 20. Dar pe voi, Domnul v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier al Egiptului, ca să-I fiți un popor pus deoparte, cum sunteți azi.

6. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeuul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.

2. **Deuteronomul 7:6-8**; 6. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeuul tău; Domnul Dumnezeuul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.
7. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.
8. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui puternică și v-a izbăvit din casa robiei, din mâna lui faraon, împăratul Egiptului.

Luni, 5 noiembrie – Casa lui Dumnezeu

3. **Efeseni 2:19-22**; 19. Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu,
20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.
21. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul.
22. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.

Marti, 6 noiembrie – Templul Duhului Sfânt

4. **1 Corinteni 3:16,17**; 16. Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
17. Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.

Miercuri, 7 noiembrie – Trupul lui Hristos

5. **1 Corinteni 12:12-26**; 12. Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.
13. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.
14. Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.
15. Dacă piciorul ar zice: "Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup" - nu este pentru aceasta din trup?
16. Și dacă urechea ar zice: "Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup" - nu este pentru aceasta din trup?
17. Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?
18. Acum, dar, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.
19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?
20. Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup.
21. Ochiul nu poate zice mâinii: "N-am trebuință de tine"; nici capul nu poate zice picioarelor: "N-am trebuință de voi."
22. Ba mai mult, mădularele trupului care par mai slabe sunt de neapărată trebuință.
23. Și părțile trupului care par vrednice de mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai multă frumusețe,
24. pe când cele frumoase n-au nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel, ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste,
25. pentru ca să nu fie nicio dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele.
26. Și dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el.

Joi, 8 noiembrie – Oile și păstorul

6. **Ioan 10:1-11**; 1. Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.
2. Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor.
3. Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul.
4. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.
5. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor."
6. Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles despre ce le vorbea.
7. Isus le-a mai zis: "Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt Ușa oilor.
8. Toți cei ce au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei.
9. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune.
10. Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.
11. Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi.

Psalmul 23; 1. Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

2. El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă;
3. îmi înviorează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.
4. Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiua Ta mă mângâie.
5. Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.
6. Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.

Când apar conflicte

Textul de memorat: „*Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.*” (Galateni 3:27,28)

Duminică, 11 noiembrie – Prejudecăți etnice

1. **Faptele 6:1;** În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește cârteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor de toate zilele.
2. **Faptele 6:2-6;** 2. Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: "Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese.
3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta.
4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului."
5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

Luni, 12 noiembrie – Convertirea neamurilor

3. **Faptele 10:1-23;** 1. În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită "Italiana".
2. Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.
3. Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el și i-a zis: "Cornelie!"
4. Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat și a răspuns: "Ce este, Doamne?" Și îngerul i-a zis: "Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele.
5. Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru.
6. El găzduiește la un om numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci."
7. Cum a plecat îngerul care vorbise cu el, Corneliu a chemat două din slugile sale și un ostaș cucernic din aceia care-i slujeau în tot timpul;
8. și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.
9. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.
10. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.
11. A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.
12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.
13. Și un glas i-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."
14. "Nicidecum, Doamne", a răspuns Petru. "Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat."
15. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: "Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat."
16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

17. Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei pe care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă
 18. și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo.
 19. Și, pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis: "Iată că te caută trei oameni;
 20. scoală-te, coboară-te și du-te cu ei fără șovăire, căci Eu i-am trimis."
 21. Petru deci s-a coborât și a zis oamenilor acelora: "Eu sunt acela pe care-l căutați; ce pricină vă aduce?"
 22. Ei au răspuns: "Sutașul Corneliu, om drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui și să audă cuvintele pe care i le vei spune."
 23. Petru deci i-a chemat înăuntru și i-a găzduit.
4. **Faptele 10:28,29,34,35;** 28. "Știți", le-a zis el, "că nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.
29. De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb, dar, cu ce gând ați trimis după mine?"
 34. Atunci Petru a început să vorbească și a zis: "În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,
 35. ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.

Martți, 13 noiembrie – Duhul Sfânt conduce

5. **Faptele 11:4-18;** 4. Petru a început să le spună pe rând cele întâmplate. El a zis:
5. "Eram în cetatea Iope; și, pe când mă rugam, am căzut într-o răpire sufletească și am avut o vedenie: un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, se cobora din cer și a venit până la mine.
 6. Când m-am uitat în ea, am văzut dobitoacele cu patru picioare de pe pământ, fiarele, târătoarele și păsările cerului.
 7. Și am auzit un glas care mi-a zis: "Petre, scoală-te, taie și mănâncă."
 8. Dar eu am răspuns: "Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea."
 9. Și glasul mi-a zis a doua oară din cer: "Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat."
 10. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși în cer.
 11. Și iată că îndată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine, au stat la poarta casei în care eram.
 12. Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire. Acești șase frați m-au însoțit și ei și am intrat în casa omului.
 13. El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui și zicându-i: "Trimite la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru,
 14. care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta."
 15. Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei ca și peste noi la început.
 16. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: "Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt."
 17. Deci dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?"
 18. După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: "Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața."
6. **Faptele 11:19-24;** 19. Cei ce se împrăstiaseră, din pricina prigonirii întâmplate cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor.
20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
 21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
 22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
 23. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.

24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.

Miercuri, 14 noiembrie – Adunarea bisericii din Ierusalim

7. **Faptele 15:1,2**; 1. Câțiva oameni, veniți din Iudeea, învățau pe frați și ziceau: "Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți."
2. Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.

Galateni 2:11-14; 11. Dar, când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva, în față, căci era de osândit.

12. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar, când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor.

14. Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui Chifa în fața tuturor: "Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul iudeilor?"

8. **Faptele 15:3-22**; 3. După ce au fost petrecuți de biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.

4. Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.

5. Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.

6. Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut.

7. După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: "Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă.

9. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință.

10. Acum, dar, de ce ispitiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?

11. Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus."

12. Toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor.

13. Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: "Fraților, ascultați-mă!

14. Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-I poarte Numele.

15. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:

16. "După aceea Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmurile și-l voi înălța din nou:

17. pentru ca rămășița de oameni să caute pe Domnul, ca și toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,

18. zice Domnul, care face aceste lucruri și căruia Îi sunt cunoscute din veșnicie."

19. De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutatea aceluia dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu;

20. ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.

21. Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat."

22. Atunci apostolii și prezbiterii și întreaga biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei și să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba. Și au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila, oameni cu vază între frați.

Joi, 15 noiembrie – O soluție dificilă

9. **Amos 9:11,12**; 11. Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului.

12. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.

Ieremia 12:14-16; 14. Așa vorbește Domnul despre toți vecinii Mei cei răi care se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului Meu, Israel: "Iată, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

15. Dar, după ce-i voi smulge, voi avea iarăși milă de ei și-i voi aduce înapoi pe fiecare în moștenirea lui și pe fiecare în țara lui.

16. Și dacă vor învăța căile poporului Meu, dacă vor jura pe Numele Meu zicând: "Viu este Domnul!", cum au învățat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi fericiți în mijlocul poporului Meu.

Unitatea în credință

Textul de memorat: „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.” (Faptele 4:12)

Duminică, 18 noiembrie – Mântuirea prin Isus

1. **Faptele 4:8-12**; 8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: "Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!
9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,
10. s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.
11. El este "Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului."
12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți."

Faptele 10:43; Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor.

2. **2 Corinteni 5:19**; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.
3. **Romani 3:24,25**; 24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.
25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

1 Ioan 2:2; El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

1 Ioan 4:9,10; 9. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

10. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

1 Petru 2:21-24; 21. Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.

22. "El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug."

23. Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.

24. El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.

Luni, 19 noiembrie – A doua venire a lui Hristos

4. **Faptele 1:11**; și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Matei 24:26,27; 26. Deci dacă vă vor zice: "Iată-L în pustiu", să nu vă duceți acolo! "Iată-L în odăițe ascunse", să nu credeți.

27. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

1 Tesaloniceni 4:13-18; 13. Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

14. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.

15. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

16. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

17. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

18. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.

Apocalipsa 1:7; Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

Apocalipsa 19:11-16; 11. Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă "Cel credincios - și "Cel adevărat", și El judecă și Se luptă cu dreptate.

12. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

13. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: "Cuvântul lui Dumnezeu."

14. Oștile din cer îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

15. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

16. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: "Împăratul împăraților și Domnul domnilor."

Marti, 20 noiembrie – Slujirea Domnului Isus în sanctuarul ceresc

5. **Evrei 8:6**; Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

Evrei 9:11,12,23-28; 11. Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta,

12. și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.

23. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.

24. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

25. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;

26. fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

27. Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

28. tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

1 Ioan 1:9,10; 2:1,2;

Miercuri, 21 noiembrie – Sabatul

6. **Exodul 20:8-11**; 8. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.
9. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.
10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.
11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Deuteronomul 5:12-15; 12. Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeul tău.

13. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile.

14. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul, și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.

15. Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să ții ziua de odihnă.

Ezechiel 20:12,20; 12. Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul care-i sfințesc.

20. Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!"

Joi, 22 noiembrie – Moartea și învierea

7. **1 Corinteni 15:51-54**; 51. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,
52. într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.
53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.
54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

1 Tesaloniceni 4:13-18; 13. Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

14. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.

15. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

16. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

17. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

18. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.

Cea mai convingătoare dovadă

Textul de memorat: „Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiindcă era mare-preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.” (Ioan 11:51,52)

Duminică, 25 noiembrie – Uniți prin jertfa Domnului Isus

1. **Ioan 11:51,52**; 51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam.
52. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

Efeseni 1:7-10; 7. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său

8. pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere;

9. căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuisese în Sine însuși,

10. ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.

Luni, 26 noiembrie – Misiunea împăcării

2. **2 Corinteni 5:17-21**; 17. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.
18. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării;
19. că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.
20. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!
21. Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Marti, 27 noiembrie – Unitatea practică

3. **Efeseni 4:25-32**; **5:1,2**; 25. De aceea, lăsați-vă de minciună: "Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul", pentru că suntem mădulare unii altora.
26. "Mânați-vă, și nu păcătuiți." Să n-apună soarele peste mânia voastră
27. și să nu dați prilej diavolului.
28. Cine fura să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.
29. Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.
30. Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.
31. Orice amărăciune, orice iuțea, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.

32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

1. Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

2. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi "ca un prinos și ca o jertfă de bun miros - lui Dumnezeu.

Miercuri, 28 noiembrie – Unitate în condițiile diversității

4. **Romani 14:1-6**; 1. Primiți bine pe cel slab în credință și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

2. Unul crede că poate să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

3. Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

4. Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

5. Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

6. Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă; pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă; și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

Joi, 29 noiembrie – Unitatea în misiune

5. **Luca 22:24**; Între apostoli s-a iscat și o ceartă, ca să știe care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare.

Faptele 1:14; Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Faptele 2:1,46; 1. În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

46. Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.

Unitatea și refacerea relațiilor

Textul de memorat: „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”
(Romani 5:10)

Duminică, 2 decembrie – Refacerea prieteniei

1. **Coloseni 4:10,11**; 10. și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.
11. Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.
- 2 **Timotei 4:11**; Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine; căci el îmi este de folos pentru slujbă.

Luni, 3 decembrie – De la sclav la fiu

2. **Filimon 1-25**; 1. Pavel, întemnițat al lui Isus Hristos, și fratele Timotei, către preaiubitul Filimon, tovarășul nostru de lucru,
2. către sora Apfia și către Arhip, tovarășul nostru de luptă, și către biserica din casa ta;
3. Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!
4. Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu ori de câte ori îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele,
5. pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții.
6. Îl rog ca această părtășie a ta la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos.
7. În adevăr, am avut o mare bucurie și mângâiere pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine.
8. De aceea, măcar că am toată slobozenia în Hristos să-ți poruncesc ce trebuie să faci,
9. vreau mai degrabă să-ți fac o rugămintă în numele dragostei, eu, așa cum sunt, bătrânul Pavel; iar acum întemnițat pentru Hristos Isus.
10. Te rog pentru copilul meu pe care l-am născut în lanțurile mele: pentru Onisim,
11. care altădată ți-a fost nefolositor, dar care acum îți va fi folositor și ție și mie.
12. Ți-l trimit înapoi, pe el, inima mea.
13. Aș fi dorit să-l țin la mine ca să-mi slujească în locul tău cât sunt în lanțuri pentru Evanghelie.
14. Dar n-am vrut să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele pe care mi-l faci să nu fie silit, ci de bunăvoie.
15. Poate că el a fost despărțit de tine, pentru o vreme, tocmai ca să-l ai pentru veșnicie,
16. dar nu ca pe un rob, ci mult mai presus decât pe un rob: ca pe un frate preaiubit, mai ales de mine, și cu atât mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în Domnul!
17. Dacă mă socotești, dar, ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi.
18. Și, dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea.
19. Eu, Pavel "voi plăti" - scriu cu mâna mea - ca să nu-ți zic că tu însuși te datorezi mie.
20. Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul și înviorează-mi inima în Hristos!
21. Ți-am scris bizuit pe ascultarea ta, și știu că vei face chiar mai mult decât îți zic.
22. Totodată, pregătește-mi un loc de găzduire, căci trag nădejde să vă fiu dăruit, datorită rugăciunilor voastre.
23. Epaфра, tovarășul meu de temniță în Hristos Isus, îți trimite sănătate;
24. tot așa și Marcu, Aristarh, Dima, Luca, tovarășii mei de lucru.

25. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

Martți, 4 decembrie – Daruri spirituale pentru unitate

3. **1 Corinteni 3:5-11**; 5. Cine este Pavel? Și cine este Apolo? Niște slujitori ai lui Dumnezeu, prin care ați crezut; și fiecare după puterea dată lui de Domnul.
6. Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească:
7. așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.
8. Cel ce sădește și cel ce udă sunt totuna; și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.
9. Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.
10. După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra.
11. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos.

- 1 Corinteni 12:1-11**; 1. În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.
2. Când erați păgâni, știți că vă duceați la idolii cei muți, după cum erați călăuziți.
3. De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: "Isus să fie anatema!" Și nimeni nu poate zice: "Isus este Domnul" decât prin Duhul Sfânt.
4. Sunt felurite daruri, dar este același Duh;
5. sunt felurite slujbe, dar este același Domn;
6. sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.
7. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.
8. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh;
9. altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;
10. altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor.
11. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.

- 2 Corinteni 10:12-15**; 12. Negreșit, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere.
13. Noi însă nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.
14. Nu ne întindem prea mult, ca și când n-am fi ajuns până la voi, căci, în adevăr, până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.
15. Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu ostenelele altuia; ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi, nespun de mult, după măsura noastră.

Miercuri, 5 decembrie – Iertarea

4. **Luca 23:31-34**; 31. Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?"
32. Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele care trebuiau omorâți împreună cu Isus.
33. Când au ajuns la locul numit "Căpățâna", L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta, și altul la stânga.
34. Isus zicea: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!" Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorti.

- Romani 5:8-11**; 8. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.
9. Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

10. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

11. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.

2 Corinteni 5:20,21; 20. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

21. Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Efeseni 4:26; „Mâniați-vă, și nu păcătuți.” Să n-apună soarele peste mânia voastră

Joi, 6 decembrie – Refacerea relațiilor și unitatea

5. **Matei 18:15-17;** 15. Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

16. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.

17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

Unitate în închinare

Textul de memorat: „*El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»*” (Apocalipsa 14:7)

Duminică, 9 decembrie – Să ne închinăm doar Creatorului

1. **Apocalipsa 4:8,11**; 8. Fiecare din aceste patru făpturi vii avea câte șase aripi și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte ziceau fără încetare: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!"
11. "Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!"

Apocalipsa 5:9,10,12,13; 9. Și cântau o cântare nouă și ziceau: "Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

10. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!"

12. Ei ziceau cu glas tare: "Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!"

13. Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: "A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!"

Luni, 10 decembrie – Falsa închinare

2. **Matei 4:8,9**; 8. Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și I-a zis:
9. "Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie."
3. **Daniel 3**; 1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șaiszeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.
4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!
5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.
6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins." -
7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.

9. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: "Să trăiești veșnic, împărate!"
10. Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur;
11. și după care oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.
12. Dar sunt niște iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!"
13. Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.
14. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: "Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?"
15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?"
16. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: "Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.
17. Iată, Dumnezeul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.
18. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!"
19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încâlzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încâlzească.
20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins.
21. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.
22. Fiindcă porunca împăratului era aspră, și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.
23. Dar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.
24. Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: "N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?" Ei au răspuns împăratului: "Negreșit, împărate!"
25. El a luat iarăși cuvântul și a zis: "Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!"
26. Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: "Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!" Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.
27. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.
28. Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!"
29. Iată acum porunca pe care o dau: orice om, din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți, și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt Dumnezeu care să poată izbăvi ca El."
30. După aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste în ținutul Babilonului.

Apocalipsa 13:4; 14:9-11; 4. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: "Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?"

9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Marti, 11 decembrie – Solia primului înger

4. **Apocalipsa 14:6,7;** 6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

Miercuri, 12 decembrie – Studiul biblic și părtășia

5. **Faptele 2:42;** Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

6. **2 Împărați 22:8-13;** 8. Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: "Am găsit cartea Legii în Casa Domnului." Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o.

9. Apoi logofătul Șafan s-a dus să dea socoteală împăratului și a zis: "Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în Casă și l-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului."

10. Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: "Preotul Hilchia mi-a dat o carte." Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

11. Când a auzit împăratul cuvintele din cartea Legii, și-a sfâșiat hainele.

12. Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:

13. "Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia Domnului care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea."

Faptele 17:10,11; 10. Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor.

11. Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

2 Timotei 3:14-17; 14. Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat;

15. din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,

17. pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

Joi, 13 decembrie – Frângerea pâinii și rugăciunile

7. **Faptele 1:14;** Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

Faptele 4:23-31; 23. După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spusese ră preoții cei mai de seamă și bătrânii.

24. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu și au zis: "Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!

25. Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: "Pentru ce se întărită neamurile și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?

26. Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său."

27. În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel,

28. ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.

29. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala

30. și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Isus."

31. După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Faptele 12:12; După ce și-a dat bine seama de cele întâmplăte, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă și se rugau.

Organizația bisericii și unitatea

Textul de memorat: „Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob.” (Matei 20:26,27)

Duminică, 16 decembrie – Hristos, Capul bisericii

1. **Efeseni 5:23-27;** 23. căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.
24. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbatilor lor în toate lucrurile.
25. Bărbatilor, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,
26. ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,
27. ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.

Luni, 17 decembrie – Conducerea prin slujire

2. **Matei 20:25-28;** 25. Isus i-a chemat și le-a zis: "Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.
26. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru;
27. și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob.
28. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți."

Ioan 13:1-20; 1. Înainte de praznicul Paștilor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, și, fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

2. În timpul Cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,
3. Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,
4. S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el.
5. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
6. A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: "Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?"
7. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea."
8. Petru I-a zis: "Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine."
9. "Doamne", I-a zis Simon Petru, "nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!"
10. Isus i-a zis: "Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sunteți curați, dar nu toți."
11. Căci știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: "Nu sunteți toți curați."
12. După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: "Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?"
13. Voi Mă numiți "Învățătorul și Domnul" și bine ziceți, căci sunt.
14. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
15. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.

16. *Adevărat, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.*

17. *Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.*

18. *Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se îplinească Scriptura care zice: "Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea."*

19. *Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.*

20. *Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."*

Marti, 18 decembrie – Păstrarea unității bisericii

3. **2 Timotei 2:15**; Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.

Tit 1:9; să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă și să înfrunte pe potrivnici.

Miercuri, 19 decembrie – Disciplina bisericii

4. **Matei 16:19**; Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.

Matei 18:15-20; 15. Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

16. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.

17. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l bisericii; și, dacă nu vrea să asculte nici de biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

18. Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

19. Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.

20. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor."

5. **Matei 7:1-5**; 1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Căci cu ce judecată judecați veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați vi se va măsura.

3. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău?

4. Sau, cum poți zice fratelui tău: "Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău", și, când colo, tu ai o bârnă în al tău?...

5. Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

Galateni 6:1,2; 1. Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.

2. Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos.

Joi, 20 decembrie – Organizare pentru misiune

6. **Matei 28:18-20**; 18. Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

19. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

20. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Amin.

Refacerea finală a unității

Textul de memorat: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.” (2 Petru 3:13)

Duminică, 23 decembrie – Asigurarea revenirii lui Hristos

1. **Ioan 14:1-3**; 1. Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
2. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
3. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Luni, 24 decembrie – Făgăduința refacerii

2. **Isaia 11:1-10**; 1. Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui.
2. Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.
3. Plăcerea Lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,
4. ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.
5. Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia, brâul mijlocului Său.
6. "Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu și vitele îngrășate vor fi împreună, și le va mâna un copilaș;
7. vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul,
8. pruncul de țâță se va juca la gura bortei năpârcii, și copilul întărcat va băga mâna în vizuina basilicului.
9. Nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.
10. În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, și slava va fi locuința Lui."
3. **Apocalipsa 21:1-5**; 1. Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.
2. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
3. Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.
4. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut."
5. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi." Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate."

Marti, 25 decembrie – Învierea și refacerea relațiilor

4. **1 Tesaloniceni 4:13-18**; 13. Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.
14. Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.
15. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.
16. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.
17. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.
18. Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte.

Miercuri, 26 decembrie – Un pământ nou pentru cei răscumparați

5. **Apocalipsa 21:2,9-27**; 2. Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
 9. Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!"
 10. Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu,
 11. având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră preascumpă, ca o piatră de jasp, străvezie ca cristalul.
 12. Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și, la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.
 13. Spre răsărit erau trei porți; spre miazănoapte, trei porți; spre miazăzi, trei porți, și spre apus, trei porți.
 14. Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.
 15. Îngerul care vorbea cu mine avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei.
 16. Cetatea era în patru colțuri, și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.
 17. I-a măsurat și zidul, și a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsoară îngerul.
 18. Zidul era zidit de jasp, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.
 19. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de jasp; a doua, de safir; a treia, de calcedonie; a patra, de smarald;
 20. a cincea, de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de crisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de crisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.
 21. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.
 22. În cetate n-am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu cel Atotputernic ca și Mielul sunt Templul ei.
 23. Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul.
 24. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.
 25. Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.
 26. În ea vor aduce slava și cinstea neamurilor.
 27. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.
6. **Apocalipsa 22:1-5**; 1. Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.
 2. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.

3. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.
4. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor.
5. Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.

Joi, 27 decembrie – Viața pe Noul Pământ

7. **Isaia 35:4-10**; 4. Spuneți celor slabi de inimă: "Fiți tari, și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, răsplătirea lui Dumnezeu; El însuși va veni și vă va mântui."
 5. Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor;
 6. atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie; căci în pustiu vor țâșni ape, și în pustietate, pâraie;
 7. marea de nisip se va preface în iaz, și pământul uscat, în izvoare de apă. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor vor crește trestii și papură.
 8. Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.
 9. Pe calea aceasta nu va fi niciun leu, și nicio fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întâlnită pe ea, ci cei răscumparați vor umbla pe ea.
 10. Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!

Isaia 65:21-25; 21. Vor zidi case și le vor locui; vor sădii vii și le vor mânca rodul.

22. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele; nu vor sădii vii, pentru ca altul să le mănânce rodul; căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

23. Nu vor munci degeaba și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.

24. Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

25. Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul."

2 Corinteni 4:16-18; 16. *De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.*

17. *Căci întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.*

18. *Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.*

Salt la Cuprins

Școala de Sabat audio

Responsabil de text: Viorel Tronaru

<http://www.7adventist.com/studiu/>

